

Adı Son Baharmış Ölümün

– mihrimah · 11 Temmuz 2018

ADI SON BAHARMIŞ ÖLÜMÜN

Boyunlarını bükmüşler
Yapraklarını döküyorlar
Solgun, yorgun ve bitkin ağaçlar
Sonbahar olduğundan mı?
Toprağa hasret olduklarından mı bilinmez?
Belki de doğanın ölümüne üzüyorlar
Serçe kuşları kabartmışlar tüylerini
Kuytu köşelerde kümelenmişler tedirgin
Kırlangıçlar, leylekler
Terk etmişler kışa dayanıksız yuvalarını
Göçmüşler uzak diyarlara

Ey sevgili
El sallamadan gidişinden beri
Hiç bahar yaşamadık ki
Hep sonbaharda kaldı mevsim
Öyle acımasız ki acılar
Bülbüller küskün
Susarak konuşmakta artık güllere
Yürekleri hasretle yanıyor
Acısından biçare
Oyuncaklar oyun oldu
Oyuncular yorgun
Güller sensizliğe soldu!
Halbuki
İnceikti
Kadife gibiydi
Dokunsan incinecekti
Solacak diye
Koklamaya kıyamadım
Şiirlerimin arasına koydum
Kurudu yaprağı
Nadide gülümün!

Şimdi hep sonbaharım
Adı sonbaharmış çünkü
Sensizliğe ölümün!

10-02-2012

Şair, Burhan AKSU